

[Margrete Auken]

den slappe manér, det kører på nu. Det kan godt være, vi skal støtte med plejeforanstillinger osv. for at sikre en bedre afgræsning end den, der lægges op til; det kan jeg ikke afvise. Vi skal selvfølgelig have tid til at tale om noget af det; vi skal bare ind og standse det nu, for ellers bliver der alt for meget, der skal føres tilbage, og det bliver, som ministeren selv sagde, en meget dyr affære; jeg hørte også ministerens nødråb om, at vi skulle have gjort noget, for at det ikke blev for dyrt at redde denne sag.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Dette beslutningsforslag drejer sig som bekendt om at forsøge at bevare Tøndermarsken, og det er i hvert fald udmærket. Der er da også mange gode initiativer i gang for at klare sagen.

Man har sagt, at det ikke er egentlig naturbevarelse, der er tale om, snarere bevarelse af kulturminde såsom digelinjer og værfter, og det mål er vi ganske enige i.

Men vi må konstatere, at dræningen og opdyrkningen af området i øjeblikket foregår i et sådant tempo, at vi i det radikale venstre i hvert fald ikke mener, at en normal fredningssag – selv ikke med et § 11-forbud – kan klare sagen. Den fremgangsmåde vil, så vidt vi kan bedømme det, tage det meste af foråret, ikke mindst fordi der er tale om mange forskellige ejere.

Derfor mener vi i det radikale venstre, at det er nødvendigt også at gå en anden vej: at lave en speciel lov i dette tilfælde. Vi er helt opmærksomme på, at en løsning, der skal være til at leve med for alle parter – og det skal den naturligvis – må drøftes med den lokale befolkning. Ministeren har tydeliggjort for os de problemer, der er i forbindelse med den sag, og det forstår vi udmærket.

Men i betragtning af det akutte problem, der som nævnt består i det tempo, hvori opdyrkningen i øjeblikket foregår, og for at få rimelig tid til at finde den helt rigtige løsning agter vi, så hurtigt som det overhovedet er teknisk muligt, at fremsætte et forslag til lov om midlertidigt forbud mod opdyrkning m.v. af Tøndermarskens ydre koge samt om det økonomiske grundlag for fredning af området.

Det er også vores tanke, at denne lov skal indeholde en paragraf, hvorefter miljømini-

steren skal fremlægge en samlet plan for bevarelse af områdets natur- og kulturværdier senest 10. oktober 1986; derved vil ministeren endda få lidt mere tid, end han bad om.

En sådan plan kunne måske også indeholde nogle af de tanker, vi hver især har gjort os om naturplejekontrakter, men det skulle der kunne blive tid til at finde ud af. Det er altså vor opfattelse, at en sådan lov er nødvendig for at hindre, at der sker for store ændringer i området, inden en fredningssag kan gennemføres.

Birgith Mogensen (CD):

Det her foreliggende beslutningsforslag er næsten et klassisk eksempel på, at det ikke bare er gjort med at fastslå, at der er tale om et smukt dyre-, plante- og minderigt område. Der bor også levende, arbejdsomme mennesker i dette område. De føler, kan vi læse af såvel digegrevens som andres indlæg i pressen, at de ikke er taget med på råd, sådan som det bl.a. af Danmarks Naturfredningsforening var stillet dem i udsigt.

Det er en meget betænkelig situation. Det må ikke ske, at der træffes beslutninger hen over hovedet på de mennesker, der måske i et langt liv har arbejdet i eller med et område, der nu pludselig som følge af en grøn bølge skal fratages dem. Marskens mennesker er vant til bølger, men denne er de mindst lige så bange for som for Vesterhavets.

Den af ministeren foreslåede § 11- anvendelse er set her fra folketinget forståelig, men er det næppe i området. Selvfølgelig skal vi tage hensyn ud fra overordnede retningslinjer, og selvfølgelig kan vi derved komme til at træffe afgørelser, som kan gøre ondt. Det kan somme tider være vores pligt, der dikterer noget sådant. Men lige så vel som vi tager de alvorligste hensyn til den form for liv, der hedder dyr og planter, må vi tage hensyn til den form for liv, der hedder mennesker.

Jeg vil derfor se frem til videreudviklingen i denne sag, som CD håber ikke bliver afgjort hen over hovedet på den lokale befolkning. Ud fra den betragtning følger vi ministerens holdning til det foreliggende beslutningsforslag.

Anne Grete Holmsgård (VS):